

Нова криза у владајућој коалицији – стари актери. Лидеру СПС Ивици Дачићу коалициони партнери из СНС замерају да контактира са опозицијом, да тиме себи прави одступницу и да недовољно штити лик и дело Александра Вучића.

Након што је Социјалистичка партија Србије (СПС) ушла у коалициону владу са напредњацима, у неједнаким временским интервалима на површину су избијале све међусобне нетрпљивости, неопроштени рачуни из прошлости због раскинутих коалиција или просто снажно уверење врха Српске напредне странке (СНС) да су социјалисти једноставно добили превише у расподели политичког плена.

Ако се томе дода да се СПС види као незахвалан партнер, јасно је зашто се протеклих дана учестало говори о новим напетостима између наизглед складних коалиционих партнера. Социјалисти се при том уредно подсећају да је СНС имала довољну постизборну већину и без њих и да су се у власти нашли само захваљујући широкој души напредњачкој.

Лидеру социјалиста Ивици Дачићу се пре свега замерају контакти с појединим опозиционим лидерима, што се у напредњачким круговима види као прављење политичке одступнице и шуровање са опозицијом. Кључне примедбе при том немају никакве везе са политичким неспоразумима или стратешким размимоилажењима. Дачићу се просто замера што има манир да зове новинаре и политичке противнике који га критикују, али се никад не сети да на исти начин одбрани Александра Вучића од напада опозиције. Укратко – недовољно или нимало не штити лик и дело Александра Вучића.

Привид политичких сукоба

Српски медији спекулишу да би садашњи сукоб могао да доведе у питање будућу постизборну сарадњу напредњака и социјалиста, али уредница политичке рубрике листа "Данас" Јасмина Лукач за ДВ каже да је то мало вероватно: "Мислим да је, без обзира на све, Дачић ипак потребан Вучићу. То се две странке које имају слично бирачко тело. Оне једноставно морају с времена на време да глуме некакве сукобе како би задржале своје гласаче и одржавале неки привид међусобне политичке борбе".

Управо стога се од почетка најновије кризе могу чути и коментари како у недостатку озбиљне опозиције ту опозициону улогу на неки начин сада преузима Ивица Дачић. Не би требало свакако сметнути с ума да врх СНС не подноси превише конкуренције када је реч о политичком маркетингу и да је ту негде такође узрок сукоба на релацији СПС-СНС. Опуштено шармирање страних гостију, певачки наступи, борба за повлачење признања Косова с места министра спољних послова, оштра реторика ка Западу – сушта супротност намрштеном, опрезном и вазда забринутом Вучићу. Тешко је сакрити да напредњаци нису одушевљени што Ивица Дачић превише често краде популарност председнику Вучићу.

"То је просто једна себична борба да неко не приграби успехе оног другог", примећује Јасмина Лукач. "Ивица Дачић, рецимо, себи присваја заслуге у кампањи за повлачење признања Косова. Сличну ствар жели и министар полиције Небојша Стефановић који, како би прикрио бизнис с трговином оружјем, истиче своје заслуге за то што Косово није примљено у Интерпол. Тако да они заиста долазе у неки стварни сукоб око поделе политичког плена у јавности и ко ће ту стећи више симпатија", каже уредница политичке рубрике „Данаса“.

Борба за Вучића

Како је Вучић најавио прочишћавање своје странке овај сукоб СНС- СПС требало би посматрати и у том контексту, оцењује за ДВ новинар Ђорђе Влајић.

"То би отприлике требало да значи – ето не бавимо се само собом, него и нашим коалиционим партнерима. И то је сада нека врста притиска на све странке владајуће коалиције: ко је добар, ко није добар, ко се бори, а ко се недовољно бори за нашу ствар. И на крају отпада онај ко се не буде довољно одлучно борио. Критика, међутим, нису

поштеђене ни остале мање чланице владајуће коалиције. Недавно је на мети медијске кампање таблоида био и Расим Љајић, потпредседник Владе и министар трговине, туризма и телекомуникација", наводи он.

Ђорђе Влајић сматра да је ту реч о "дисциплиновању коалиционих партнера "јер, круна те оцене да ли се неко борио или није јесте колико се борио за Вучића. Тако да онај ко то не ради, добија опомену, а ако настави може да испадне из игре. Али, мислим да се то у случају Дачића неће десити- он и Вучић се одлично разумеју и лако договарају", наводи Влајић.

Радикалско помирење?

Смели прогнозери политичких збивања у Србији сматрају да је коначни циљ Александра Вучића одбацивање садашњих политичких партнера и повратак Српске радикалне странке (СРС) у окриље власти. Томе у прилог иде и недавна омашка Александра Вучића на прослави 11 година СНС када се присутнима обратио са "ви који сте у Српској радикалној...", али се брзо исправио рекавши „како се од прошлости не може побећи".

Саговорници ДВ оцењују како ништа није искључено на политичкој сцени Србије, али да је то корак који би био превише и за једног Вучића. Мале се стога шансе да Србија присуствује историјском помирењу радикала, или две странке које су настале из истог језгра. Јасмина Лукач ипак примећује „да су се за један део бирачког тела, које има исти однос према недавној прошлости – отклон према Западу или анимозитет према НАТО – они већ помирили“. Ђорђе Влајић томе додаје оцену "да Вучић није наиван да схвати како би свако формализовање сарадње с радикалима њему штетило.

Ту је питање ко би ту нестао, да ли би се СРС утопио у СНС, или би се одбегло напредњачко јато вратило у радикале. А та врста заокрета би Вучића коштала и озбиљног сукоба са Западом. Шешељ ће стога остати само као занимљива претња и политичко страшило. И колико видимо, Шешељ код Вучића, баш као и код Милошевића, има статус омиљеног опозиционара", закључује Ђорђе Влајић.

(Дојче веле)

